BUBMOB-NORNIN

Published on the 2d and 4th Thursday of every Month at two shillings a year, payable in advance.

ளு. புத்தகம் சத்சீசை ரு.] தஅரசு எணு பங்கு முடல்க தேத் வியாழக்கிழமை Thursday, March 11, 1847.

[Vol. VII. No. 5.

TERMS OF THE PAPER.

The Terms of the Paper, will be half the former charge or

The Terms of the Paper, will be half the former charge or —two shillings a year.

If Prepayment will be required in every case.

To Subscribers who receive the Paper by mail, the terms will include the postage, which we are obliged to prepay at the rate of one penny each number. To them therefore, the price of the Paper will be—four shillings a year.

The difficulty of remitting small sums from distant places may be obviated by five subscribers uniting their subscriptions and remitting them together in a single pound note.

The names of Subscribers will be published; and all receipts of money will be regularly acknowledged on the last page of the Paper.

Subscribers on the Continent may receive the paper at four shillings a year; their papers having to be sent by mail, and a postage of one penny, being prepaid on each. This is exclusive of Continental postage.

postage of one penny, being prepaid on each. This is exclusive of Continental postage.

Agents are requested to receive no subscriptions except in conformity with the above terms.

Advertisements will be inserted as heretofore at the rate of one penny and a half each line, reckoning the type at Brevier size or seven and a half lines to an inch.

All Notices of Deaths and Marriages will be chargeable as Advertisements.

Communications should be post paid to receive attention.

CHUNDICOOLY-Mr. W. SANTIAGOPILLY. POINT PEDRO-Mr. G. H. HAILOCK. JAFFNA-THE MISSIONARIES. TRINCOMALIE-Rev. J. GILLINGS. BATTICALOE-Rev. R. STOTT. MADURA-Rev. C. F. Muzzy. DINDIGUL-Rev. J. RENDALL. TRANQUEBAR-Mr. G. W. COE. MADRAS-P. R. HUNT, Esq.

> நாற்சமயகோளர். உர். காண்டம். - முதற்பிரவு ழன்றவது.

நான்காவது, தேயுஎன்சிற பூதியம் நிற்கிற நிவல யேதெனில், சுந்திரமண்டலத்திற்குக்கீழான அந்தர ம ண்டலத்தீற் பராபரன் முதற்படைத்த தேயு பீரகா சமாய் கீலைஸ்தானமாக்கீ வைத்தாரென்றறியவும். இப்படிப்பட்ட அக்கினி பூலோகத்திலே நடக்கப்பட் ட அக்கீன் போலுமல்ல. அதுஎண்ணெய்யிற் காஷ டத்தீற் பற்றியிருக்கிறதுமில் வை, சுவாலையாயெழும்பு கேறதாக் தகணிக்கேறதாமீல்லை. சுடுசாம்பலில் அமை ந்தீருக்கீற அக்கினிப்பொறி காந்துகைப்போலவும் வ ிற்றிலெரிசிற மூலாக்கீனியும் உடலிற்காய்கிற உஷ டணம் போலவுக் தன்சபாபமான உஷடணம் அ த்கர்த்தாறும் உஷடணித்தீருக்கும். அது எவ்வித மோவெனில், வாயுவானது தெண்ணீரிலும் அதிக ஈப முள்ளது, அக்கீனியிலும் அதீக கனமுள்ளதாயிருந்தா லும் அது அக்கினிபோலக் கண்ணுக்குத் தோன்றுகி றதுமில்லை. தண்ணீர்போல் யாதொன்றை நவன க்கிறதுமில் வை. அப்படியே அந்தந்தத் தேயுவான து வாயுவிலும் பத்துக்கூறதீக லாவகமுஞ் சூனியமு மாயிருக்கிறத்லை தகனம்பண்ணுக்ற உக்கிரமுங் சா ண்கிற வெளிச்சமுமில்லாமல் அருபப்பிரகாரமாயிரு க்குமென்றறியவும். பூலோகத்தீலே நடக்கிறநெருப் போவெனீல், எண்ணெய்முதலான எரிதுரும்புகளா ல் எர்கிறத்னுல் சுடுகிற உக்கிரமுங் காணப்படுகிற தீ நாக்கும் பீரகாசமுண்டாயிருக்கும். அதீணுல் அது க லப்புள்ள அக்கீனியல்லாதே சுத்த அக்கீனியல்ல வென்றறியவும். இந்தப்பீரகாரமாகப் பூலோகமெ ன்கிற நாமத்தால் நடக்கப்பட்ட நான்த பூதியங்க ளோன்றுக்கொன்று பத்துகூறுலாவகமா மிருக்கிறப டிப்பீலெல்லாத்துக்கும் பாரமுள்ள பூமியடிஸ்தலமா ய் ஸ்தோடித்து அதின்மேல் அப்புவும், அப்புவின் மீ தே வாயும், வாயுவின் மீதே தேயுவும், அணிவதத் தமேரையாய் ஸதாபித்து பூலோக மண்டலங்களின் ஆலோக அலங்காரங் காணப்படுமென்றறியவும் அ ப்பராபரவஸ்துவானவர் எல்லாச் சாதியாருச்கும் ஒ ரு வீசேஷித்த மோட்ச பாச்கியமுள்ள ஸதலத்தை யும் உறுதீப்படுத்தீனதுமன்றி, ஒரு நாக ஸ்தலத்தை யுக் தீட்டம்பண்ணி அக்காக ஸ்தலத்தீன் கதவை யும் அடைத்திருக்கிறதைச் சுருதியின் சட்டத்தினுல் க்கண்டுஞ், சீலர் அதைவீட்டு அம்மோட்ச கதிக்கு ள் பீரவேசீக்கக்கவலையும் ஏக்கமுமுள்ளவர்களாய் இருக்கிறுர்கள். அநேசேரோ, பசாசு, உலகம், மாங் கீஷு மென்ற சத்தாருக்கவாயே சதமாகாம்பி அதீன் தாற்போதணக்குட்பட்டு மோசம்போகிறது சரியான காரியமல்ல. ஆனல் மேற்சொன்ன அததுகள் கீழ் ப்படிந்துநடக்க மனிதர்களோ அதிக நன்றியீனரா ய்ப் போருர்கள். அப்படிப்பட்ட தமிழர்களுக்கு இ

ந்தக்காரியங்களை உற்று விசாரிக்கிற விசேஷித்த அ றிவு வேண்டாதாவென்றிருக்க, நாங்கள் வேதத்திற் குஐயோக்கியரென்றும்,

இரண்டாம்பிரவு.

இனிச் சீவனுள்ளபொருள் சாதிநான்கு விதமுள்ள தேதென்பதைப் பற்றிச் சொல்லியது.

க. வது, விருட்சமாவது, தீரண, பீரண, தழைக்கீ ற, புடபிக்கிற கனிக்கிறமுதலான விருட்சங்களுமாம். (உ. வதா,) விருகமாவதா, சீங்கம், புலி, ஆணுமுத லான அசைசீற பறக்கீற நீந்தோக்ற விருகமாம்.(ரு. வ து,) மனத்தைவத், பப்பரவர், அகஸ்தீயர் முதலானச ரீரமும்ஞாஞத்தமுள்ள மனிதர்களுமாம். (ச. வது,) அருபியாவது, மண் சரீரமில்லாத அருபருப சுவாபமா யீருக்கிற யமதாதர், தேவதாதர், இவைகளெல்லாஞ் சீவனுள்ள பொருள்க்களின் பெயர்களென்றஜிய

ஆணுல் இந்த நான்குவித சீவியமும் பேதமான சத் தீயுள்ள சுவாபங்களல்லாதே ஒரு சமானமல்ல. அதேதெனில், விருட்சஞ் சீவியமானது, வளர்த்தியு ள்ளதல்லாதே இந்திரியத்தோற்றமில்லை. அதினுல்

அச்சாமென்று சொல்லப்படும்.

மீருகப் பிராணனுக்கு வளருக்ற சத்தியும், இந்திரிய தோற்றுதலுமுண்டு அதீனுல் இர்தீரிய சீவனென்று சொல்லப்படும். ஆண்ல் கியாயமில்லாததினுல் மூ டாத்துமமாய் பாவபுண்ணியமும் ஈரகதிபரகத் யடை யாமலிருக்கும். மற்றப்போணகள் திரிகிற பற்றினதீ தைக்குமேரையாய் சீவிக்கிற அசைகிறத்துல் தீரியொ ழீந்தால், அக்கிணி நூர்ந்துபோகிறதுபோலவும் அதி லே ருபித்தசித்தீரமதிளோடே அழிந்துபோகிறதுபோ லவும், அப்படியே அந்தச் சீவியங்கள் தங்கள் சரீர ப்பிரீச்சலோடே அழிந்து போகிறதென்றறியவும். ம னுஷனுடையஆத்தமமோவென்று வவளர்த் தியும் இ ந்தீரியழம் ஞான விபகாரமென்கிற இந்த முன்று சத் தீயுண்டாய் சுபக்ருத்திய அபக்ருத்தியமென்கிற இரு கிரீகையால் மோட்ச நாகமென்கீற இருகதிபெறலா யிருக்கும். இப்படிப்பட்ட ஆத்துமா பூலோகத்தீலே அழிவுள்ள யாதொரு பதார்த்தத்தீன் கூட்டாய் உண் டுபண்ணுமல் தேவவல்லமையால் உண்டாக்கப்ப ட்டத்னுல் சரீரஅழ்வோடே ஆத்தமம் அழியாமல் அ ழக்கீன்மையாய் இரக்குமென்றறியவும். அருபிகளு டையை சீவியமோலவெனில், விருட்சம்போல வளை த்தியுள்ளதுமல்ல விருகம்போல இந்திரியமுள்ளதும ல்ல, எங்கள் ஆத்தமம்போல அநபஅனங்களுமு மாயிருக்கிற சுத்த ஞானப்பிரகாசங்களாம். அப்படி ப்பட்ட சீவியங்கள் தாயுதாத்தீற் பிறவாதத்ஞல் அழி வொழியில்லாமல் நீடூழியுள்ள சீவியங்களென்றறிய

இவ்லிதமாய்ச் சகல பொருள்சரூடையை பேதக மேரையறிந்து எல்லாம் ஒரு சமான ஆத்துமமேன் று அக்கீயான்போல் கீ வனயாமலும் மீருகம்போல க டவாமலும்அவைகள் அழிகிறபூமண்டலத்தைக் கட ந்து பரமண்டலத்திற் பாய வீரியமுள்ளவனுகச் சீவி க்கக்கடவது.

இனி சீவனிருக்கிறபொருள் நாலிற் சீவாத்துமாயிருக்கி றசாதியொன்று சீவனும் ஆத்துமாவுமிருக்கிற சா தீயிரண்டுண்டென்பதைக் குறித்துச்சொல்லியது.

சங்கமாசாரியார் மாதாந்த விளக்கம்.

மனமானபுருடன்போ சீவனென்றும், அறிவாளன் தானென்று மாத்துமாவென்றும்—ரிவனவாளன் தா னென்றும் போணனென்றும், நிலையானகருத்தென் றும் புத்தி ஆங்காரம்—இனமானபேர்வைகள்மனது க்கேயாச்சு இவையறியார் தவையறிந்து நீவைக்கமா ட்டார்— செனமானமனமொடுங்க சித்தியாதஞ் சீ வனிதுவென்றல்லோசெப்பினுரே.

த்ருமந்தீரம்.

முலத்துக்குள்ளே முவைத்தகருவிணக்—காலத்தி வேவருங் கருதிவளர்த்தனர்—ஆலத்தகனி யிணயா ருமறியவே— சோலத்தொருவன் கொண்டுசென்று

என்றிப்படிச் சொல்லப்பட்ட பூதியங்கள் நாறு ங் கீழாங்கீஷமாய் ஆத்தமமானது மேலாங்கீஷமு மாயிருக்கீறபடியினுலே மேலாங்கீஷத்துக்குங் கீழர் ங்கிஷத்துக்கும் பந்தனங் கூடிவருமோ அதேதெனி ல், சரீரங் கண்டிப்புள்ளதுமாய், தாலமுமாய் பூதிய மென்கீற மாங்கீஷம் இரத்தம் பீத்தஞ் சீலேட்டுமமெ ன்கீற மலங்களுக்குச் சூட்சமுமாய் குபியுமாயிருக்கீற மனம், புத்தி, சீத்தமென்கிறது காணப்படாத அசிர

ரீக்கும் பந்தனம் வாயபமுண்டோ? இவைகளுக்கு ஒரு நீயாயமுண்டு, அதேப்படி யெனிற் செம்புக் தங் கமுங் கூடியிருந்தாலும் ஆகாசத்திலேஅணுக்கூடி யி ருந்தாலும் மண்டுணுடே தண்ணிர் கூடியிருந்தாலுங் கஷாயத்தோடே அக்கினீ கூடியிருந்தாலும் இராவும் பகலுங்கூடியிருந்தாலும் அவைகளுக்குப் பந்தனமே ரையுண்டோ? ஆகையால் கூட்சமாயிருக்கிற ஆத்து மம் ஸ்தூலமான காயத்தீலேயிருக்கீற அவயவங்க வைத் தெய்வமாகப்பாவித்து அச்சடத்தை வணங்கி க் தம்பீடலாமென்று சொல்வதெப்படி, அந்த அவ யவத்திலே தேவதத்துவமிருக்குதென்றுல் அது ஒரு புல்லைக் கறுப்பாக்கவுங் வெள்ளையாக்கவுக் தீரா ணியுண்டாக்குமே. அப்படியிராமல் ஏகக்கடவுளா கிய பராபரமொருவர் வேறேயுண்டென்ற ஏதுகார ணத்தீறை சொல்லவேண்டும். *இந்தச் சரிரந்தா னே மோட்சமென்றும் ஆத்துமத்தீலேதானே காட் சீயைக்காணலாமென்றுஞ்சொல்லுக்றகாரியமேது, அப்பொழுது அந்தச் சடமழியாமற் போகவேண்டிய தீருக்க அவ்வாத்துமாவைமாத்தீரம் அழியாத வஸ் துவென்று சொல்வதெப்படி, அது அழியாமல் எப் பொழுதும் இருக்கிறபடியால் அதைச் சீருட்டித்த ப ராபாவஸ்தவும் அழியாத நீத்தியமுள்ளவருமாயிருக்கி றபடியினுலே அந்தச் சரீரம்வேறு பரமாத்துமாவே றென்று சொல்லவேண்டுமேதவிர வேறல்ல.

உதயதாரகைப்பத்தீராதீபருக்கு,

தமது பத்தீர்கையீஒலே உலகோபசாரமான வெ து சங்கத்கள் பிரசித்தம்பண்ணப்பட்டுவருகீன்றமை யாற் கீறிஸ்தவர்கள் ஆராதவை செய்யுங் காலத்தீழ் றங்களால் வழங்கத்தக்க தெளிவும் இலக்கண விதி யுஞ் சிறப்பும் பொருந்தியதுமாய் எவரும் எனிதில் உ ணரத்தக்கதமாய் இங்கீலீசு கவித்தாவ அளவையும் இராகத்துக்கீசைவுமுள்ளதுமாய்த் தேவபத்தீக்கேவு தற்குங் காதுக்கின்பந்தருதற்குமேதுவமாயிருக்கிற சில ஞானப்பாட்டுக்கள் தங்களுக்குத்தேவையென்றுண ர்ந்து அனேகர் நெடுநாளாய் மிகுந்தவிருப்பத்துடனே தேடியும் மேற்சொன்ன இலக்கணங்கள் பலவும் அமைந்ததாக இதுவரையில் வழங்கப்பட்டுவரும் ப ஞானப்பாட்டுப் புஸ்தகங்சளிலில்லாமை பற் றி தமிழர்க்கீலாபமாகச் சிற்றறிவுள்ளோளுகிய யான் இதனடியீற் சீலவற்றை வெஸ்லியென்பவர் செய்த இங்கீலீசு ஞானப்பாட்டுப் புஸ்தசத்திலெடுத்தித் தமி ம் நடைவாயெழுத்த் தமது பத்திர்கை மூலமாய் அ வைகளைக் கற்றோர் வாசித்துப் பார்த்தித் தங்கள்அ பீப்போயங்களைத் தெரிவிப்பார்களென்று நம்பீத் தம க்கனுப்பத்தாணிந்தேன். இவைகளைச்சேர்ந்ததோ டாபை இனி அனுப்ப யோசித்திருக்கிறேன் தயவுசெ ய்து தாம் அவைகளைப் பிரசுரம்பண்ணும்படி. கேட் இப்படி ச் கு, டுக்கொள்ளுக்றேன்.

அபாத்தீர சுவிசேஷப்பிரசங்கியாகிய, அருள். போன்னையாபீள்ளை.

From Wesley's Hymns. Hymn 8th-"What could your Redeemer do?"

ஞானப்பாட்டுக்கள். 8 lines 7's.

- க. மீட்பர் உங்களுக்காக தம்மைத்தாமே பலியாக, தர்துங்கட்காய் மரித்தார்; தேவ கோபமாற்றிஞர். இன்னும் அதீகமாக என்ன செய்வார் உங்கட்காக, காத்தாவைத் தள்ளியென்றும், ஏன் நீங்கள் சாகவேண்டும்?
- உ. நீங்கள் மனந்தீரும்பீ பீழைப்பதை விரும்பி ஆண்டவர் அழைக்கிறர், தீரும்புங்களென்களுர்; பாவீசாகவிரும்பார், ஆணயோடதைச் சொன்னர்; சீவணவெறுத்தேன்றும் ஏன் நீங்கள் சாகவேண்டும்?

வெண்பா.

*ஆலஞ்சர்ரம் அந்த்தியமென்றெண்ணுங்கள், கா லன் தீனவருவான் காணுங்கள், கலங்காதகண்ட ன்கண்மணியைப்போற்றி, உறங்கிஉறங்காதீரு.

- கா. கர்த்தர் சேர நீற்கையில் பாவிகளே வாருங்கள்; சீவணயடைதற்த எங்களல் டைவருதற்கு உங்கட்கு மனதில்லை, என்றூர்தள்ளார் உங்கவள, சீவன் ஈவார் யாவர்க்கும்; ஏன் நீங்கள் சாகவேண்டும்?
- சு. தேவ அன்புதான் அல்லோ? யாவர்க்கும் இரங்காரோ? அவர் வார்த்தை மெய்யல்லோ? ஆவணயை நம்பீர்களோ? தேவசுதன் அழுது, இரத்தஞ்சீந்தீக்கூப்பீட்டு நீற்க, வாராமல் இன்னும் ஏன் நீங்கள் சாகவேண்டும்.

உதயதாரகை.

யாழ்ப்பாணம், தூசாசஎம் ஹு. பங்கு. மூ மகவ..

மீசீயோனுலாயபயன்.

பீரியமானவர்களே, கீரீஸ்துமார்க்கத்தை அநசரி க்கும் மீசியோனுவங்களுக்குண்டாகும் பலாபலவன க்காட்டுவதற்குதாரணமாய் எடுத்துப் பீன்னுற் கூறப் படுஞ் சரித்தீரத்தைக் கவனமாய் வாசீத்த, இதற்கு ச் சரிவந்த யாதாமொரு பலன் உங்களுக்கு நீங்கள் அநசரிக்கும் இந்துமதத்தீலிருந்துண்டானதோவேன் அஇரண்டுமார்க்கத்தையும் ஒத்துப்பாருங்கள். ஒத் தப்பார்த்ததீன்பீன்னுல், இகத்தீலிழிவுக்கும் பரத்தீ லழிவுக்கும் ஏதுவாக்குகிற அப்படிப்பட்ட மார்க்கத் தை நீங்கள் வீடாதுநாடி அநசரிக்கும் முகாந்தீரமெ ன்னவென்று கேளுங்கள்.

வட அமேர்க்காவில், ''சொக்தோ'' என்னுஞ்சா தீயாருக்குத் தலைவளுபிருக்கின்ற கறுகல் பீற்ஸ்லின் என்பவரை அவ்வூரவர்கள் ஏதோ தாங்கள் விரும்பி ய சீலபல கவ்வை காரியங்களைப் போய்ப் பார்த்து த் தீரும்பிவரும்படி. இற்றைக்குச் சீறிது மாசங்களுக் குமுன் அமேரிக்காவில் ''உவாஷிங்றன்'' என்னும் க கரிக்கு அனுப்பிவைத்தார்கள். அவர் அப்பட்டின த்தீற்குப்போய்ச் சேர்க்தீரண்டொரு குவைக்கப்பட்டது. அதற்கு இவரும் போய் அவ்விடத்தீல் இவர்பண்ணி

ன பீரசங்கத்திலொரு பகுதியாவது— எவ்வளவு போதங்கள் சுபாபுக்லைமையினீட்ட ம் புகழ்ச்சீ சொல்லி மகிழ்ச்சியாகிறூர்கள். இந்திய தோ மேனப்பாக்கியார்; அவாகள் சீவியம்பண்ணும் வையோ அவர்களுக்குத் தகுந்தது. பின்வன அவர்க ளிருக்கும் நீவைமைக்குத் தகாதவைகளை அவர்களு க்குப் போதீவிக்கும்பொருட்டும் அவர்களுக்கீப்பொ ழதிருக்கும் நன்னீலைமையைக் கெடுக்கும்பொருட்டு ம் நீங்கள் உங்கள் குருமாரைஅவர்களிடமனுப்புவா னேன்? ஆனுஅம் நானே என்மட்டுக்கித்தைப்பற்றி ச் சிறிது காரியம் அறிந்திருக்கிறேன். இருட்டின் கா லம் என்று சொல்லப்படும் ஊரிலே நான் பிறந்து வளர்க்தேன் —அக்கிலையைவிட்டு நான்கீங்காதுபோ க்லது எனக்குத் துன்பமேயல்லாமல் இன்பமல்ல-யுத்தமேயென் சாதியார்தொழில்— எங்களுக்குள்ளே ஒரு அற்பன் சாதீயாளைப் பார்த்தாலும் அவர்கள் தங்கள் அசலகத்தாருடன் விரோதம்பண்ணி யுத்த **ஞ்**செய்து ஒருவரைஒருவர் கெடுக்க வகை தேடி*ன*

இற்றைக்கேறக்குறைய இருபது வருடத்திற்குமுன் கடவுள் அநுக்கீரகத்தாற் குருமார் எம்மீடம் அனுப்ப அவர்கள் வெறுங்கையராய் வரவில் வை. கைகளில் வேதாகமங்களைக் கொண்டுவர் தீருக்கீறுர்கள். அவர்களோ ால்ல மனிதர். அவர் கள் தமக்கானவைகளையல்ல. எமக்கானவைக **ை**த் தேடிஞர்கள். அவர்கள் மகா பத்தி முத்தியு டன் எமக்காகப் பீரயாசப்பட்டதால், அத்தாலாய பயணை இப்பொழுது கன்னகொண்டு காண்கீறுர்கள். எங்களுக்குள இப்பொழுது பலவகையான ஆலயங் அத்தீருச்சபையி தீருச்சபைகளுமுண்டு. ற் சேர்ந்திருக்கும் அநேகர் தெய்வபத்தியுள்ளவர்களா ய் இருக்கிறுர்கள். பலவகைத்தாமான பள்ளிக்கூட ங்கள் எங்களிடம் மீததியாயுண்டு. மேலும் பெண் களுக்கும் ஆண்களுக்குமான தருமப்பள்ளிக்கூடங்க ளுமுண்டு. அப்பள்ளிக்கூடங்கள் வேதத்தைப்படி த்து வேதமுறைக்கீணங்க நடத்தப்பட்டு வருக்ன்ற ன. எங்கள் சனத்தில் சரியரைவாசிப் பேரளவுக் த இங்கீலீசுப்பாஷை பேசுகீருர்கள். பலவகையா ன கல்விகளுமெங்கள் பள்ளிக்கூடத்திலிப்பொழுது படிப்பிக்கப்பட்டு வருகீன்றன. எங்கள் சனங்க ளோ முன்னே வீடுவாசலில்லாமல் நாட்டைவிட்டு க் காட்டிற்சென்றவைர்து யுத்தம்பண்ணவர்தார்க ள். ஆணுல் இப்போ அவர்கள் வீடுகளைக்கட்டிக்கு டியிருந்துகொண்டு கமஞ் செய்கீருர்கள். எங்கள் பெண்களும் இப்பொழுது இங்கீலிசுத்துரைச்சாணிக ளுக்குச்சமானமாய் இருக்கீருர்கள். இவைகளே க டவுள் தமதடியவர்களிடர் தமது புத்தகத்தைக்கொ தீத்தெம்மீடம் வாவிட்டத்துல் உண்டான பலாப லன்.

தருமார் முதன்முதல் எங்கள்டத்திற்குவந்தகாலம் எனக்குக்கெட்டியாய் நீணப்பீருக்குது. குருமார் வந் ததீனுல் எதாகுதல் அவர்களுக்குச் சீத்தியாகுமென் செருவனுமப்போ எண்ணவில்லை. அவர்கள்மார் க்கத்தீல் நம்பத்தக்கணயான ஒருவணயாகுதல் பி டித்துக்கொள்ள மாட்டார்களென்று எண்ணிஞர்க ள். அப்படியிருந்தும் வரவர, இரண்டு சீறுபெண்டி ள்வாகள் தீருச்சபையிற் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட் டார்கள். இதையவர்கள்கண்டு சொன்னதென்ன வெனில், இதொரு அதீசயந்தான். அவர்கள் எங்க ள்பெண்கவைத்திருப்பீக்கொள்ளக்கூடும்போலே ஆ னுறம் அவர்கள் ஆண்கவனவாப்படுத்தமாட்டார்க ள ஏனென்றுல் யுத்தம்பண்ணுக்றவர்கள் அவர்களு டனே சேருவதெப்படியென்றுக்காம். அப்படிச் சொ ல்லியும், சீக்கீரம் யுத்தவீரில் அனேகர் இரட்சகரின் பாதத்தண்டை விழந்த நமஸ்காரம்பண்ணவேதுவா யீற்று.

ஒர்போமணப்பொடியனுடையசெபம்.

ஒருகுருவானவர் தம்பராபரிப்புக்குக்கீழாக ஸ்தா பீக்கப்பட்ட பள்ளிக்கூடமொன்றைச் சோதவனப ன்னுகையில், "இடைவிடாமற் செபம்பண்ணுங் என்வார்த்தைக்குவந்தபோது, அவரெழும்பிப் பீள்வாகவாப்பார்த்து, உங்களிலார் இடைவிடாமற் செபம்பண்ணுக்றீர்கள் அப்படிப்பட்ட ஒருவனுண் டா என்றுர். அப்பொழுது ஒருசீறுபிராமணப்பொடி யன் மறுமொழியாக, நானீடைவிடாமற் செபம்பண் ணுக்றேன் என்றுன். அப்பொழுது குருவானவர் அ வணப்பார்த்து நீசெபம்பண்ணுகிறபொழுது என்ன த்தைச் சொல்லுகீறுப் என்றுர். அப்பொழுது பொடி யன் பிரத்தியுத்தரமாக, ஆண்டவராகிய இயேசுவே. எ ன்மேலிரங்கீ என்னுத்துமாவை இரட்சியும் நாள்மு ழதும் இந்தச்செபத்தையே சொல்லிக்கொண்டுவரு கீறேன். ஏனென்றுல் நான்பலமுறையுக் துன்பவா ளியாய்ப்போக்றேன் ஆனபடியிறுல் நான்சீக்கிரங்கா லஞ்சென்று போய்விடுவேசெனன்று நிணைக்கிறேன், என்றுன். இதற்கிரண்டுமாசத்திற்குப் பீற்பாடு அவ னுடைய ஆத்தமம் இயேசுக்கீறீஸதுவால் இரட்சிக் கப்பட்டது. அவனிப்போ மோட்சத்தீற் சக்தோஷ மாய் வீற்றிருக்கிறுன்.

கீறிஸ்துமார்க்க பெறுபேறு.

சீனக்கீற்ஸ்தவஞேருவன் தான் குணப்பட்ட காரி யத்தைப்பறற்ப் பேசீனபோது சொன்ன தென்ன வெனில், என்மனது முன்னே புகைக்குச் சமான மாயிருந்தது. நான் இப்பொழுது கொஞ்ச வெளிச்ச த்தைக்கண்டு அத்தை அனுபவிக்கீறேன். என் ம னது முன்னே இரைந்து சொந்தளிப்புக் கொள்ளுகி ன்ற சமுத்திரத்திற்குச் சரியாய் இருந்தது. ஆனுழம் இப்பொழுது அது அமைதியாயிருக்கீன்றது. முன்னே நான் என்னைமாத்திரம் நேசீத்துவந்தேன். ஆணுழ ம் இப்போ ஒவ்வொருவரையுஞ் சீனேக்க்க இடமாயி ற்று என்முன். இதே கீறிஸதுமார்க்கத்தால் உண் டான பயன்.

கீரீஸ்து மார்க்கத்தைத்தாபரிக்கும்படி நானெவ்வள வு கொடுக்கவேண்டியது.

கீயதாவ்வளவுக்குப்பெறமென்று கீவைக்கிருபோ அவ்வளவுகொடு. அத்தால் கீ அடைந்துகொண்ட பலாபலன்களுக்காக எவ்வளவு நன்றியற்தல்செலு த்தவேண்டு மென்று கீவைக்கிரயோ அவ்வளவுகொ டு. கீ உலகத்தைப் பார்க்கிலுங் கீறீஸ்து நாதரையெ வ்வளவுத்கஞ்சீனேகிக்கிறேசனன்று கீவைக்கிருபோ அவ்வளவுகொடு, ஒரு அசத்தீய மார்க்கத்தைத்தாப ரீக்கும் பொருட்டு கீ கொடுக்கிறத்லும் கீறீஸது மார் க்கத்தீன் பொருட்ட மீக்க கோடு. கத்தோலக்கர் தங் கள்பீத்தலாட்ட மான வீண்பசபசப்பானவிகவாசம் போலேகொடுக்கிறதைப்பார்க்கிலும் அதிகங்கொடு. கீ ஆண்டவனுக்குக் கொடுக்கிறதை மனவுச்சாகத்து டன்கொடுத்து, சங்தோஷமாய்க் கொடுப்பவர்களை ஆண்டவன்கேசிக்கிறதுமாத்தீரமல்ல அவர்களுக்குப் பலனளிக்கிருசென்றுசொல்லியிருக்கும் வாக்குத்தத் த்தை நம்பீக்கோண்டிரு.

ஆப்ரகாமும் அப்படியே யாக்கோப்பும் இன்னும்ப ழையேற்பாட்டிற் சொல்லப்பட்டிருக்கும் அனேக யோக்கீயரும்தங்களுக்குள் ளவைகள் சகலவற்றிலும் பத்தீலொன்றைத் தேவபணிவிடை க்கென்றுகொடு த்தார்கள். யூத சாதீயார் தேவே ஆமாதவணையின் Gun ருட்டு மறுசாதீயாரிலுமதிகங்கொடுத்த காமணத்தின ல் அவர்கள் பூமீயின் கண்ணிருந்த எச்சாதீடாரிலும் மகாயோக்கியாகவும் பாக்கியாாகவுமிருந்தார்கள ன்பதைக் கவனிக்கவேண்டியது. அக்கியானிகளும் பிளினியென்பவர் சொல்லுகிறபடி அளபியரும்செ ன்னேபன் கீரேடோற்றஸ் என்பவர்கள் சொல் லூகீறபடி கீறேக்கருர் தங்களுக்குள்ள சகலவற்றிலு ம்பத்தீலொன்றைத்தேவபணிவிடைக்கென்று கொ டுத்தீருக்கப் பின்ணை யூதர்கள் பழய ஆசுமப்படியும் அஞ்ஞானிகள்தங்கள் விக்கீரகங்களுக்கும் கொடுத் ததிலுங்குறையக் கீறிஸதவர்கள் தங்களாண்டவனு க்குகொடுப்பது நீத்தானே.

அங்கசத்தீரம்.

கங்தகத்தீலிருந்து வீசும் பாமாணுவென்னும் ஆவி யை முக்காலுறிஞ்ச் உள்ளே இழுத்தவுடனே அறிவு சற்றுமில்லாமற் றிமீர்ப்பு உண்டாகுகுன்றும் அவ் வேஹையில், வியாதிக்காரனுடைய கால்கையைத்த றீத்தாகுதல் சீரத்தை வெட்டியாகுதல் அவனுக்கு வைத்தியஞ்செய்கில் அவனுக்குச் சற்றுக்குளியவரா தென்றும் அமெரிக்காவில் ஐக்கிய கண்டத்தைச்சா ர்ந்த வோசித்தன் என்னும் பட்டினைத்தீலிருக்கின்ற வீக்குளோவென்னும் ஒர்பெரிய வைத்தியர் அறிவி த்திருக்கிறுர். இவ்விதமாய் லொக்தோம் ககரியிலுள் ள டாக்குத்தா் பூத் என்பவரும் பாசோதவு பெண்ணி அத்ற் சீத்தீயானர். அவ்விதமாய் வேறுமொருவர் இரண்டுபெருக்கு அவ்விதமாய் அங்கச்சத்தீரவித்தை செய்கார். அதாவது ஒருவனுக்கு அவனுடையது டையைச் சேதீத்தார். டையைச் சேதீத்தார். மற்றவணுக்கு அவனுடை யகாலிற் பெருவிரலிலுள்ள நகத்தைப் பீச்சுப்பீடுந்கீ இவ்விரண்டு செய்கைகளும் அங்கசத்திரவித் தைக்குள் தின்பக்காரனுக்கு மகா வருத்தமுள்ளது. இவ்விதமாய் வோசித்தன் பட்டினத்தீல் அனேகர் பற்கள் பீடுங்கப்பட்டன, கால்கள் வெட்டப்பட்ட ன், செஞ்சும் கட்டுகளும் மெட்டப்பட்டன, இரத்த த்தாது நாம்புகளும் பீடித்திக் கட்டப்பட்டன.

இந்துதேசம்.

வடமேற்கு இந்தியாவிலுள்ள சயபுரிடுபன்னும் நகரிலிராச்சீயம்பண்ணும் இராசாவானவர் வம்பாய் சமஸ்தானத்திலிஸ்தாபிக்கப்பட்டி ருக்கீன்ற பல வ கைவித்தை சூத்திர தொழில்களைப் படிப்பிக்கும்பள் ளிச்குடத்திற்போய்ப்படித்துத் தெளிந்துவரும்படி ஒரு சுற் சீப்பணயும் ஒருகுசவணையும் இரண்டுதச்சரை யும் ஒரு கொல்லணையுமனுப்பியிருக்கீறுர்.

கொழம்பு.

கொழம்பில் ரேதத்துறைக்கு முதற் சிருப்பாயிருந் த**ு**ருவன் வேதகாலமாகத் தந்தரம்பண்ணிக் கள் ளக்கையெழத்துவைத்து, ஐயாயிரமாகுயிரம் பவுண ளவுக்குக் களவெடுத்துக்கொண்டு வடகரைக்கோ முத்தப்பிவிட்டான்

காச்.

இப்பொழுது வங்காளத்தீல் இத்தேசத்தீற் பிறந்த இயாசாக்கள் கூடியிருக்கீறுர்கள் அவர்களாருமனி ல், நேபாளநகரியிலியாசாவும், இயாசீங்கமென்னும் இயாசாவும், சீந்தாநாட்டின் மூன்று இயாசாக்களுமே.

கற்குத்தா

முஷதேடேவாட்என்னும் பட்டினத்தில் ஈபாபும் அவர் பர்வாரமும் போனமாதம் எட்டாக்தேதி கற் குத்தாவில் இக்துக்களுக்குபயோகமாகும்பொருட்டி ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கீன்ற சாத்திரப்பள்ளிக்கூடத்தி ற்குப்போய், இக்து சமஸ்கிருதபள்ளிக்கூடத்திற் படி க்கீன்ற மாணுக்கரெல்லாருக்குஞ் சரிவரப்பகிர்க்கு கொடுக்கும்படி நூறுமோருக்கொடுத்துப் போனர். மேலும், கல்விநாலை எவ்விதமுறையாய்ப் படிப்பிக் கலாமென்பதைப்பற்றி கல்லொரு பிரசங்கத்தை யெழுதும் மாணுக்கனுக்கு அப் பணத்திலொருபங்கு கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார்.

ப் தேச்சமாசாரம்.

இத்தாலியாநாட்டில் ஒர்பெரியபுயஜுண்டானதிஇ ல், நீபோர்நி கரைதெரியாமல் மூடிப்பார்தபாய்ர்த தே. பட்டினத்தீற்கரைவோசீச்த வெள்ளமுடுத்துப் போட்டது, சீல இட்ங்களில் ஐந்தடியுயரர்தண்ணிர் அவரவர் வீட்டைச்சூழ்ந்த கொண்டுக்ன்றது.

MORNING STAR.

Jaffna, 11th March, 1847.

SIGNS OF THE TIMES.

[Continued from page 15.]

It is remarkable, that while the true principles of universal toleration in religion are more and more understood and practised in Protestant countries, they find no countenance where the forms of a decayed and

find no countenance where the forms of a decayed and corrupted Christianity exist.

We have noticed the spirit of the Romish Church. The Greek Church is also seen persecuting those who would stir up and rekindle the smouldering fires on her altan, and revive in her the spirit of earlier and letter days.

Dr. King, a zealous and able American missionary at Athens, who has long been successfully engaged by means of schools of a superior order and through the Press, in disseminating Scripture light, has been persecuted almost to death. He published some months ago a pamphlet containing extracts from Epiphanius and other Greek Fathers against the worship of the VirginMary, for which he was arraigned before a Synod and charged with blasphemy for speaking against the Virgin, and the adoration of the pictures of the saints. The case was taken up by the civil power, and he was required to go to Syra for trial. Just as the trial was to come on, a priest published in great numbers a most violent pamphlet against the missionary, which so inflamed the populace that on his going to Syra, he was advised by his attornies not to leave the steamer. They found that he could not be compelled to stand his trial on that day, and the Governor intimated that he could not assure him of safety if he landed, as there were only six or eight soldiers as guards. He would certainly be condemned, and in the existing state of feeling, the punishment of three months' imprisonment—which only could be awarded—would not satisfy the mob, and they would almost certainly take his life. A thousand people at least were waiting for him to land, and it was evident there was a murderous plan deeply laid for his destruction. He returned to Athens, where he found that above fifty persons in that city were combined to kill him, and waited only a favorable opportunity. He was obliged to apply to the British ambassador, for protection, which was most kindly granted; but it is evident that his principal hope must be in God, as his life is sought by fanatic assassins. ago a pamphlet containing extracts from Epiphanius and other Greek Fathers against the worship of the Virident that his principal hope must be in God, as his life is sought by fanatic assassins.

life is sought by fanatic assassins.

In the Armenian Church the same spirit is manifested:

The American missionaries in Constantinople and other parts of Turkey have succeeded in bringing thousands of this church to the knowledge, and hundreds to the obedience of the truth, who have become Bible Christians. The Patriarch, as is well known, excommunicated and anathematized all such Bible readers some months ago; in consequence of which a violent persecution was commenced at Constantinople. By this hundreds have been driven from their houses sionaries have felt themselves obliged to receive and support one or two hundred of these at the charge of

the Universal Church.

A similar persecution has lately commenced at Erzroom, the house of one of the missionaries being gutted,the "Gospellers" abused, and various excesses com-

These and other facts show, that although religious toleration is on the ascendant in many countries, in corruptive Christian Churches it finds no favor. A conflict is therefore probably at hand; a conflict perhaps mainly of opinion according to the spirit of the age; but

mainly of opinion according to the spirit of the age; but it will not always be bloodless.

In the mean time, by way of contrast, we learn, that the Turkish Government, through the most praise-worthy exertions of the British ambassador, Sir Strattorn Canning, has extended protection to the persecuted Armenians, and tacitly acknowledged the existence of the new Evangelical Church which has been formed.* This is a great event. A Reformation, more pure than that of Luther, is allowed to make progress in intolerant Turkey. Another circumstance may be noticed. A case has occurred at Constantinople in which the Sultan has allowed the mixed marriage of an Armenian Christian with a daughter of the faithful. The Armenian was a tailor, who had been seen and loved by the Musslemani, a favourite of a Bey or Turkish nobleman. The father to save his daughter's life, who had become ill in consequence of her romantic attachment, caused the unsuspecting tailor to be decoyed inment, caused the unsuspecting tailor to be decoyed in-to the female apartments of his house and into the pre-sence of his daughter, where he surprises him, and in assumed rage submits the alternative, required by the Mohammedan law, of death or adoption of Mohamme-danism, on his marriage with the daughter. The Ardanism, on his marriage with the daughter. The Armenian, though willing to be a bridegroom, refuses to become an apostate, and is sentenced to be decapitat-

ed; but the Sultan learning the circumstances from the Cazec, pardons the stubborn Christian, and allows the marriage without change of faith. This, as taking place in gory Constantinople, is undoubtedly a sign of the times of no small importance. A few years ago the Sultan, however, well-disposed, could not have allowed such a marriage. (To be continued.)

BENEFITS OF CHRISTIAN MISSIONS .- Dear Readers, we beg you attentively to peruse the following testimony, and in reflecting upon it, consider also what benefits the Tamil people have received from Christian missionaries; then ask yourselves and ask your people what benefits Hinduism has ever produced, that will compare with these? and ask further-why some of you still adhere to a system, that tends directly to your personal degradation in this world, and your personal ruin in the world

Colonel Pitchlyn, a chief of the Choctaw nation in North America, was recently sent by his people Washington City to attend to certain matters of bu matters of busi-

Washington City to attend to certain matters of business in which they were interested. Soon after his arrival, he was present at a monthly concert held in that city, and he there made an address, of which the following extract forms a part:

"How many are loud in their praises of a state of nature. The Indians, they say, are happy; their manner of life suits them; why send your missionaries to teach them what does not suit them, and to break up and destroy their present happy state? But I know something of this. I was born and grew up to manhood, in what I may truly call "the dark ages" of my country That state of nature was, and always must country That state of nature was, and always must be, one of misery, and not of happiness. War, war, was the constant occupation of the people; and every little tribe was at enmity with its neighbors; each seeking That state of nature was, and always must

tribe was at enmity with its neighbors; each seeking to destroy the other.

"About twenty years ago, God put it into the heart of his people to send us missionaries. They came to us with the Bible in their hands. They were good men. They sought the true interests of our people. They have laboured zealously and faithfully, and now they see the fruit of their labors. We have now among us many Churches, Presbyterian, Methodist and Baptist, with their regular congregations, and with many hundreds of upright and consistent members. We have our numerous schools of every grade, even to large boarding schools for girls and for boys; and every school in the nation, I am happy to say, is under Christian superintendence, and is conducted upon Christian principles. Full one-half of our people speak the English language, and all the branches of Education are taught in our schools. Our men are now farmers; with their houses and fixed homes, their gardens and their orchards, with all the blessings of civilization, and our females are as the ladies of Christian nations. These are the blessings which the Book of God, in the hands of his servants has brought to us.

"I well remember when the missionaries first came to his servants has brought to us.

"I well remember when the missionaries first came to us. No one of our people thought they would ever accomplish any thing. 'They will never get a Choctaw,' said they, 'to believe in their religion.' By and bye two little girls were admitted into the Church. 'Well,' said they, 'this is strange. It may do far the remember of the control of the contro said they, 'this is strange. It may do for the women; but they will never get a man, a warrior to join them.' However, it was not long before even proud warriors were bowing at the feet of the Savior'

How much shall I give for the support of Chris-TIANITY .- Give enough to show the value you set upon it Give enough to express your grateful acknowledgement of its benefits. Give enough to testify that you love the world less than you do the cause of Christ-Give not less than you gave when heathen for the support of a false and ruinous religion. Give not less than the Romanists give for the flummeries of their faith. Give not less than the Jews gave under the Mosaic dispensation. Give heartily as unto the Lord, whatever you give; and believe the promise that the Lord not only loveth, but rewardeth a cheerful and liberal giver.

"Abraham gave one-tenth of all his possessions to religous uses; so did Jacob, and many other Old Testament worthies. And it is worthy of notice that the Jews, who as a nation gave more to religious purposes than any other people, were as a nation more prosper-ous and wealthy than other that ever existed. Even the heathen—the Arabians, according to Pliny, and the Grecians according to Xenophon and Herodotus, gave no less than a tenth part of every thing to sacred uses.—Shall the Christian do less for his God than did the Level of th the Jews under the old dispensation, or the heathens for their idols?

CHANGE EFFECTED BY CHRISTIANITY.—A Chinese convert in describing the "reason of the hope" that he was a Christian, said: "Formerly my mind was smoky; now I enjoy some light. Formerly it was like a boisterous sea; now it is calm. Formerly Hoved myself; now I love every body."

New application of Science to Surgery.—D^T. Bigelow, of Boston, United States, has communicated the important fact that the inhalation of the vapour of sulphuric ether produces a temporary state of insensibility, during which surgical operations may be performed without the consciousness of the patient. Dr. Booth, of Gower Street, London, lias tried it with success; and Mr. Liston of the North London Hospital, has performed two surgical operations,—one the amputation of the thigh, another requiring evulsion of both sides of the great toe nail,—one of the most painful operations in surgery,—"with the most perfect and satisfactory results." It has also been applied with similar success at St. Bartholomew's Hospital before Mr. Lawrence and other medical officers. In Boston, it had been in use six or seven weeks, and Dr. Bigelow states that "many hundred teeth had been drawn, limbs had been amputated, breasts and tumors cut out and arteries tied, by the distinguished surgeons there," while the patients were insensible from the inhalation of this vapour. At the opening of a new medical school at Harvard College, Mr. Everett, late U. S. minister to Great Britain, remarked with reference to this important discovery: "I am told that the most eminent medical men of this vicinity, consider the inhalation applicable in the most cruel operations, and by means casi-NEW APPLICATION OF SCIENCE TO SURGERY .- DT cal men of this vicinity, consider the inhalation appli-cable in the most cruel operations, and by means easily applied, entirely controllable, and unattended by any unfavorable consequences." The vapour is inhaled through the mouth while the nose is held, and the mouth piece has a valve by which the expired air is made to pass into the room. The process of inhaling, extracting a tooth, and waking, in the case of a young lady operated upon by Dr. Booth, was concluded in three minutes.—A detailed account of operations performed by Dr. Bigelow is promised in a forth-coming No. of the Lancet.

REVIVAL AMONG THE NESTORIANS OF PERSIA.

In our Paper of Aug. 13, 1846, was given an interesting account of the commencement of a work of divine grace among the Nestorians of Persia. The writer of that account, in a Letter dated-Ooroomiah, Persia. Sept. 16, 1846, gives the following additional particulars of the progress of this work, which cannot fail to call forth, from every Christian mind, grateful acknowledgements of the Divine mercy, and fervent aspirations that such scenes may be witnessed among the Tamil people, where the Word of God has been so widely made known.

ple, where the Word of God has been so widely made known.

In my Letter of April 15th, I gave you some account of the glorious revival we were enjoying. Your heart I know will have rejoiced in it, and you will be glad to know that the Lord is still in our midst. My school continued in session till the last of June, and sweet I can assure you were the hours of Christian intercourse, that I had with those dear young girls. Almost every one for whom I hoped, when I wrote you, continued to the close of the school to appear deeply interested. I had intended to keep the school together through the summer, but my health (which I am happy to tell you has been fully restored this summer) prevented. I felt sad that I was obliged so soon to leave these tender lambs to the temptations of a wicked world; but the Lord knew, and has kept his own. They went to their homes to labor for souls, and souls I believe have been their hirtes I was deeply affecting to see their zeal in labouring for their friends and neighbors. They were dispersed at the season when Nestorian women are employed in weeding cotton, digging and ditehing their vineyards, &c. The girls followed them to their fields, and there for hours together almost every day they unfolded the way of salvation. Frequently in the day all work was laid aside, and all joined in prayer. As I saw the dear ones thus labouring, I felt willing to decrease, if these might but increase.

The members of our male Seminary up to their dispersion in July walked as becometh these references.

The members of our male Seminary up to their dispersion in July, walked as becomet those professing godliness. Their labours during their vacation have been of a highly interesting character. They have greatly endeared themselves to their parents and friends by their willinguess to assist them in their fields, and at the same time they have found much time to have for their Lord and Master. What a rich promise do they hold up for this poor people. We hope after a few days to assemble both our Seminaries. We look forward to our coming sessions with deep interest and a feeling of deep responsibility. How shall the hopefully pious live? and how shall the remaining impenitent ones among our pupils become the Lord's? How selemn are these questions! Oh! pray for me that I may be faithful. I never more felt my need of heavenly help.

It think that I must have written you something in April, in regard to the interest in the villages. In Geog Topa, you will be glad to know that as many as 60 give good evidence of having passed from death unto life, and many others are much affected. The fields and vineyards of the village, which were formerly scenes of drunkenness and profanity, have become places of prayer and praise. The threshing floors abound in little closets made of the sheaves of grain, into which the laborers go many times in the day to commune with their God. Of course, we do not think "behold he prayeth;" a sign of conversion here, but we do rejoice to see lifeless prayers in an unknown tongue, giving place to the devotions of the closet. The aspect of our field at the present time is exceedingly interesting. The slumber of ages has been broken, and there is a loud call for the bread of life. I feel it sweet to live at such a time and in such a place as this.

During the last summer, I spent three weeks with Mr.

such a time and in such a place as this.

During the last summer, I spent three weeks with Mr. Stocking's family, in Tagower, a mountain district, 25 miles from Oroomiah. It is a wild region frequented by savage Koords. But Israel's keeper kept us, and we were permitted to labor freely there for our Master. A deacon from this province was hopefully converted here last spring on a visit to his daughter in the school. With an almost apostolic zeal he immediately set about labours for his people. And when we visited Tagower in the summer, we found quite a spirit of inquiry awakened, and we hoped as many as 10 or 12 new born souls. No member of the mission had visited Tagower this year pre-

^{*}We have learned by a Letter recently received that there are now four Armenian Protestant Churches organised in Turkey.—Ed. M. Star.

vious to ourselves. The pious Nestorians seem aggressive in an eminent degree, and we are greatly encouraged by the seal the Lord is setting on their labours. In Gowar, a province some 75 miles from Oroomiah, there has been of late also an awakening, and several hopeful conversions, through the instrumentality of two members of the male Seminary spending their vacations at home. Messrs. Stocking and Stoddard visited Gowar a few weeks since, and were almost overcome by the demonstrations of the power of the Holy Spirit, where Missionaries had never before been. By the Lord's blessing upon the labours of our native brethren there of late, our hopes are greatly revived in regard to the Mountain Nestorians. Perhaps this poor people for whom so many precious lives have been laid down may yet thus be reached and become truly a Christian people.

JAFFNA RELIGIOUS TRACT SO-CIETY.

The 21st Anniversary of the above Society was held at St. Paul's Chapel, Jaffna, on Tuesday Feb 16, 1847. Major Cochrane in the Chair.

Major Cochrane in the Chair.

The Committee, in their Report stated their deep sense of the importance of diligently endeavouring to improve the moral condition of this people, their gratitude to the Preserver of all, that their ranks had not been broken during the year by the messenger of death, but that accessions had been made to their number, of four missionary agents. They lamented the necessary departure of Dr. Ward, of the American Mission, and recorded their high estimation of his worth and usefulness. usefulness.

and usefulness.

The operations of the Society in its various departments were as follows.

Printing 2,621,200 pages.

Binding 7,566 volumes.

"35,400 pamphlets.

The amount of Printing paper used for the above printing was 224 reams 2 3-4 quires.

The Printing includes 1,000 copies of "Family Prayers in Tamily," 2,600 copies of "Tamil Hymns;" 15,000 copies of the Tamil Calendar; 3,000 copies of a pp. 24

Tract entitled "Hindu Conversions;" and 5,000 copies of another entitled the "Wonderful Person." Doddridge's Rise and Progress is still in the Press. The demand for Tracts during the year had been greater than the Society had been able to meet.

In Finance, the Society had received from the Parent

Society had been able to meet.

In Finance, the Society had received from the Parent Society a grant of £109. 1s. 9d and a half; from the American Society in payment for approved Tracts £208. 6s. 8d., and from local subscriptions £20. 19s. 43.4d. making a total of £338. 7s. 10.14d. The outlay of the Society during the year had been £541. 4s. 9.3.4d. making a balance of £202. 16s.11.1.2d. due to the Treasurer.

From the Parent Society also a grant of 100 reams of paper had been received, and a further grant of 400 reams and £10 worth of tracts for the use of this Society have arrived at Colombo by the Persia.

Society have arrived at Colombo by the Persia.

Extracts from letters from two or three of the Correspondents of the Society were read, tending to exhibit the extensive circulation which its publications receive and the advantages which have resulted there-

Several Resolutions were unanimously adopted by the meeting and the following persons were appointed the Officers of the Society for the ensuing year.

Rev. B. C. Meigs, Treasurer and Secretary. Committee.

Committee.

Rev. D. Poor,

"H. R. Hoisington,

"P. Percival.

"J. O'Neill,

"R. Pargiter,

E. S. MINOR, Esq.

and Rev. P. Percival; Rev. L. Spaulding and Rev. R. Pargiter, the publishing Committee.

The Meeting was well attended and highly interest-

JAFFNA MISSIONARY ALLIANCE.

The monthly Meeting of the above Alliance was held at Battıcotta, on Monday March, 6, 1847. Present, the Rev. Messrs. Poor, Meigs, Hoisington, Smith, Howland, Fletcher, and Williams; and E. S. Minor, Esq. with several of the Ladies of the Mission.

The morning service was conducted by the Rev. Mr.
Howland, and was of an interesting character. Extracts
were read from some late publications having reference to the state and progress of Christianity among the Nestorians and the Armenians. The sympathies of the Meeting were excited, their gratitude to Almighty God called forth, and fervent intercessions offered by them for "all saints."

The afternoon address was delivered by the Rev. Mr. Williams, and in it the efficacy of the divine principle of faith, in the subjects of guilt and the slaves of sin, in the partially sanctified Christian, and in the operations of the whole Church militant was dwelt upon, and the benefit arising from its full exercise arged upon the consideration of the members of the Alliance.

MISSIGNARY.—We are happy to learn the arrival of three missionaries,—Messrs. Dickson, Robinson and Walton, on the Persia, designed to reinforce the Wesleyan missions on the island. Two of them are we believe to join the mission in the Northern Province.

APPOINTMENT OF A PHYSICIAN —By a Letter just received from the U.S. we learn the gratifying intelligence that a young physician is under appointment by the American Board, for the Ceylon Mission.

Mr. WHITTELSEY.—When last heard of Mr. W. was detained at Dindigal from indisposition, occasioned, it is supposed, by exposures to wet in crossing the Madura river. He hoped to be able to proceed homeward in a few days.

MARRIAGE.—On the 15th ult. by the Rev. R. Pargiter, at the Fort Church, Jaffna, Mr. John E. Nolan, to Miss Anne Petronella, youngest daughter of the late Mr. Nicholens Vause, of Jaffna.

Quarrel at Galle among the Roman Priests.—
The Colombo Observer of the 1st inst. gives some account of a most shameful quarrel that took place recently at Galle between Father Menezes a European priest, and the Reverend Fathers P. Noranha and N. Cassemere, Goa priests. It is intimated that the case will be brought before the Police Court. The Editor justly remarks, "Will not such events as these open the eyes of the Catholics to the falsehood of their priestly leader's pretences to unity and infallibility?"

ELECTRIC TELEGRAPH.—The Times recommends the establishment of an Electric Telegraph between Galle and Colombo, which he says, "could be erected for something between four and five thousand pounds."

FORGERY AND FRAUD.—The Head Shroff of the Colombo Custom House, after a long series of Frauds and Forgeries in his department, has absconded to the Coast, with, it is thought, some £5,000 or £6,000 of the public measure in his head. lic monies in his hand.

Custom House Annorances.—The Colombo Papers are crying out against the "petty annoyances" of the Customs' authorities there. We hope they will not cry in vain. Here, it has been for a long time one of the most disagreeable duties to transact business at the Custom House. We know of some gentlemen who will never attend there personally for this reason; and a late Controller was heard to remark, that the "Regulations" imposed such duties on the officers as no gentleman had a heart to perform; and if we understand theman had a heart to perform; and if we understand the matter, the faults complained of grow out of the Terms of the Regulations, which the authorities are under oath to execute.

NATIVE PROTESTANT MISSIONARY SOCIATY.

With feelings of gratification we notice that the first Annual Meeting of the Colombo Native Christian Protestant Mission Society, was held in the Hill-street at Mr. M. J. Ondatje's house, on Friday evening the 28th day February last. A pretty good congregation was present on the occasion; the Meeting was opened by the Reverend William Melder the Pastor of this Institution. The Report was read by Mr. Eustace Siers; the income of this Institution for the last year amounted £45. 5. 6.—Times, March, 5.

ENCOURAGEMENT TO EDUCATION.—The Newab Nazim of Moorshedabad, with his suite, paid a visit to the Hindu College at Calcutta, on the 8th ult. and gave a purse of one hundred gold mohurs, to be distributed in equal portions to the Hindu and Sanskrit Colleges. A portion of this sum is to be given to the student who produces the best Essay "on the best mode of encouraging the pursuit of learning for its own sake"—a subject selected by his Highness.

OPPOSITE RESULTS OF AN ENLIGHTENED AND BIG-OTED EDUCATION.—The Newab of Moorshedabad, who has been under English tuition for the last six years, comes down to Calcutta, visits our educational and benevolent institutions, and in every instance leaves a substantial proof of the interest he takes in their progress by munificent donations. At the same time the Rajah of Nepal, whose education has been in the hands Rajah of Nepal, whose education has been in the manos of the Hindu priesthood, visits the city of Benares and spends his time in going from shrine to shrine, feeding the sacred monkeys and the lazy and rapacious priests.

Friend of India.

ABOLISHMENT OF SCITTEE.—The Nizam governor of the Hyderabad provinces has abolished the rite of Suttee throughout his dominions. The Governor General has sent his Highness a Letter of thanks on the

PRAYER OF A BRAHMIN BOY .- A missionary in examin-Prayer of a Brahmin Bov.—A missionary in examining the children of a school under his care, came to the words: "Pray without ceasing." He then addressed the children: "Who among you pray without ceasing?—Is there one who does it?" A little Brahmin boy before him replied: "Yes Sir, I do it." "But what do you say when you pray?" said the Missionary. The boy replied: "I always say—Lord Jesus, have pity on me and save my soul. All the day I repeat this prayer; for I am often sick, and think that I shall soon die." Two months afterwards this little boy died, and we may hope that his soul was saved by Jesus Christ and may hope that his soul was saved by Jesus Christ and that he is now happy in heaven.

WILLING TO LEARN.—The Rajah of Jeypore, a native State in North-Western India, has sent to Bombay, a mason, a potter, two carpenters and a blacksmith, to become pupils of the Polytechnic * institution at that Presidency and learn the art of manufactures as there conducted, under European superintendence, and then to return to their native country.

OVERLAND INTELLIGENCE.

By the mails from London received here on the 26th ult, we obtain the following intelligence.

By the mails from London received here on the 26th ult. we obtain the following intelligence.

From England, there is nothing of importance. All parties were looking forward with anxious expectation to the opening of Parliament on the 19th of January, when business of great importance would immediately come up. The leaders of the two political parties had addressed Circulars to the members requesting their prompt attendance at the opening of the sexicon.—The Austrian Government had issued a manifesto claiming that the three powers concerned in the confiscation of Cracow were at full liberty to act in the matter independently of the rest of Europe so long as they acted in concert. It declares that they are free to abrogate any portion of the treaty of Vienna, which simply recapitulates prior stipulations whose sanction did not depend on the signatures of France and England.—This declaration had caused great excitement in France, it being understood as setting aside the faith of Treaties.—It is reported that the Emperor of Russia intends at the commencement of the new year to make Poland a Russian Province, under the title of New Russia.

The Queen in Council, has granted to New Zealand, a Charter "framed in a liberal and generous spirit, and calculated to lay the foundations of a wiser and more equitable system than has ever before been applied to any dependencies of the British Crown."

In Italy there has been a disastrous storm, which caused the Tiber to overflow its banks. One half of the city city and the content of the received the Tiber to overflow its banks.

British Crown."

In Italy there has been a disastrous storm, which caused the Tiber to overflow its banks. One half of the city was mundated by the flood, and in some parts the inhabitants had five feet of water round their dwellings.

The United States Congress had commenced its sessions which promised to be rather a stormy one,—there being a strong opposition to the war with Mexico on the part of the Whigs.—The President's Message was received in London on the 27th Dec. It is a lengthy document, chiefly taken up with details of the controversy between the U. S. and Mexico. To carry on the war, the President recommends a loan of \$19,000,000 and a tax upon lea and coffee, which it is expected will realize about \$4,000,000. From the seat of war, it is stated that the American forces had taken Monclovia and Chihuahua, without bloodshed.

Chinnahua, without bloodshed.

Since the above notice was penned a new mail has arrived from which we obtain later intelligence as follows:

The Revenue Returns last published exhibit a satisfactory condition of every branch of income,—the Post Office returns exhibit an increase of £65,000 over the previous corresponding year! It was expected that Parliament would be opened by the Queen in person.—Lieut. General Sir Willoughby Cotton, G. C. B. has been appointed Commander in Chief of the Company's forces on the Bombay establishment.

The distress in Ireland continues without mitigation. The French chambers had commenced their Sossions. The King's opening speech makes no mention, as heretofore, of the benefits of alliance with the English.—The common people of France were suffering from the deficiences of the harvest. Switzerland is in a very disturbed state; and so is Greece, a proposition having been made, it is said, by Prince Metternich, to reverse the present Constitutional Government.

Reforms are in progress in Italy and Turkey. In the former the humble obsequients of the Pope are now allowed to kiss his hand instead of his toe, as formerly. [Bah! may his people never get down to his toes again.] The Turkish Government has promulgated new and more enlightened regulations for public functionaries, and important modifications have been introduced in the ceremonies of the Court.

From the United States—the most active preparations were making by the U. S. army for an attack on San Juan d' Ulloa. There was some want of confidence in the Mexican General, he being thought by some to be in collusion with the Americans. It was hoped the Mexican Congress, which was to meet on the 6th Dec. would open the way for a renewal of peace between the two countries.

Still later—from London January 25.

From Colomba Paners just received was detain the importance of the peace of the countries.

Still later—from London January 25.

From Colombo Papers just received, we obtain the important intelligence of the opening of Parliament, and the suspension of the Corn and Navigation Laws. The distressed state of Ireland, was the engrossing subject of debate—and it is gratifying to notice the readiness with which political leaders of all sorts merged their differences in considering the questions proposed for its relief. Lord Stanley, in remarking on the subject said: "the was afraid its distressed condition could not well be exaggerated, and he was sure there was no effort which the Government could propose for the relief of that distress, which would not be cheerfully responded to by the Parliament and people of Great Britain."—Sir R. Peel remarked, "I for one shall approach these great questions"—"with a total oblivion of all party feeling."

The Observer states: "we have learned that the Government of Ceylon has been offered to Mr. Lefevre, a brother of Mr. Shaw Lefevre, speaker of the House of Commons," but it was uncertain whether he would accept of it.

ACKNOWLEDGEMENT

SUBSCRIPTIONS RECEIVED SINCE OUR LAST.

SUBSCRIPTIONS RECEIVED SINCE OUR BASE
C. H. Stewart, Esq. Jaffna
Mr. Advocate Grace, Colombo
Rev. C. C. Dawson, Matura
Mr. Antonipilly, Kaites
Mr. A. Bigelow, Kaites
Mr. A. Bigelow, Kaites
M. Moodr. Ambalavaner, Tillipally
Rev. J. Rendall, Dindigal
M. ottookumara Swamenathan, Notary, Tilli.
Rev. B. C. Meigs, English School, Manepy
Rev. P. Batchelor, Negapatam

* Polytechnic, denotes a variety of arts and manufactures conducted together .- Ed. M. Star.